

Ministerens Side. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at Grundlovens Mening om Dommernes Stilling er høist forskjellig, efter som der er Tale om de Dommere, der ikke have anden Stilling end Dommerstillinger, og dem, som tillige have et administrativt Embede, idet den tredje midlertidige Bestemmelse i Grundloven jo netop gjør en absolut Adskillelse imellem dem. Det var just med Hensyn til en af de Mænd, som vare i denne dobbelte Stilling, at jeg udtalte det Onstelige i, at en Adskillelse snart maatte ske med Hensyn til dette Forhold. Jeg kan altsaa ikke se, at der i saa Henseende var slet nogen Stade, naar Ministeren valgte det efter sin Overbevisning rette Dieblit dertil. Den ærede Minister sagde, at han skulde vide at skride ind, naar han fandt det vigtigt lige over for Embedsmænd og Andre. Det glædede mig meget at høre, idet der jo Ingen er, for hvem det er vigtigt at have Ro og Orden i Landet, som kan Andet end glæde sig derved; jeg har ogsaa den Overtydning, at den ærede Minister vil vise Kraft i saa Henseende. Naar dette i Dvrigt blev, — jeg veed ikke paa hvilken Maade — senere blandet sammen eller sat i en vis Forbindelse med Domstolene, saa erindrer jeg ikke rigtig, fra hvilken Side dette fremkom; men, naar det tillige blev antyndt, at der her var fremkommet Udtalelser om Domstolene, som vare mindre heldige, saa skal jeg dog gjøre gjældende, at, for saa vidt jeg nogle Gange har omtalt Domstolene her, har jeg aldrig omtalt dem anderledes, end overensstemmende med Grundlovens Bestemmelser, og udtalt mig for Onstligheden af, at de blive omformede i Lighed med, hvad Grundloven ønsker. Det ærede Medlem for Dønske Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) udtalte, at det vistnok var Folkethingets Skyld, at vi ikke havde faaet Nævninger indført, og at det altsaa var besynderligt, at der nu var fremkommet en saadan Sver derfor. Dertil skal jeg bemærke, at den Omstændighed, at der indkommer et Lovforslag om en saa særdeles vigtig Statsinstitution fra en privat Mand, synes ikke at kunne befri Regjeringen fra den Klage, som jeg før fremsatte, at Regjeringen ikke havde fremmet denne Sag fra sin Side. En af Grundene, hvorfor denne Lov ikke kunde komme videre frem, var den, at der var en almindelig Anerkjendelse af, at dette var et Forhold, som ikke kunde føres frem ved det private Initiativ, men at Regjeringen maatte fremkomme dermed (Vil: Vi have ogsaa høit et Regjeringsforslag). Ja, jeg erindrer ikke af hvilken Beskaffenhed dette var; men jeg skal bemærke, at fordi der fremkommer et Forslag fra Regjeringen om en Ting, derfor er det ikke sagt, at man absolut skal tage derimod, eller at det kan bebrejdes, at man ikke har taget derimod, naar det ikke er saaledes, at det stemmer med Thingets Overbevisning. I Dvrigt er der en Ting, som er mig meget tilfredsstillende, og det

antager jeg er noget af det Vigtigste, som under denne Sags Behandling er fremkommet, idet nemlig den ærede Minister selv beklagede, at der fra Mænd, som nu træde saa stærkt op imod Anden og gjøre svære Beskyldninger imod deres Stilling med Hensyn til Samfundsordenens Rystelse, er begaaet en Feil, under hvilken vi nu lide. Det har været mig meget tilfredsstillende at høre dette; thi sagt af den ærede Minister, — som jeg i saa mange andre Henseender er en Modstander af — har det dog stor Betydning for mig, idet jeg har den Opfattelse af den ærede Ministers Karakter, at han ikke lader det ske uden at have sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa, om der gaas videre i den Retning fra een Side, ligesaa vel som fra enhver anden Side, saa at Lovens virkelige Fyldest. Jeg er ligefrem taknemlig mod den ærede Minister, fordi han er fremkommen med en saadan Udtalelse, som jeg tror kan berolige noget, hvilket er mig det Vigtigste.

G. Petersen: Den Forespørgsel, som jeg har været med til at stille, har faaet en langt videre Karakter, end jeg i Førstningen troede, at den skulde faae, da jeg stillede den. Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det ikke var min Hensigt at bringe politiske Spørgsmaal frem her i denne Anledning, men det er Forholdene, der have ført det med sig. For mig staar det, som om den oplyste Side af Salen, den Side ved Rinduerne, havde været mere forpligtet end jeg til at drage det Spørgsmaal frem, som jeg har fremdraget. Det forekommer mig, at det ligger mere i de Herrers Interesse at værne om Embedsstanden, end det egentlig ligger i min Interesse, og jeg har helt vel følt det Ansvar, som jeg har paataget mig, og de Ubehageligheder, jeg har udført mig for ved at fremdrage denne Sag. (En Ste m e: Forsøgede Ugenavne?) Ja forsøgede Ugenavne og Sligt kunde vel nok blive Følgen. Jeg har fremdraget denne Sag, fordi jeg er overbevist om, at den danske Embedsstand i sin Helhed er en udmærket hæderlig og dygtig Embedsstand, og fordi jeg nødig vilde have, at der i saa Henseende skulde komme andre Formodninger frem i den Rreds, hvori jeg bor, og andet Stebs end dem, som jeg har om den. Derfor er det, at jeg har stillet min Forespørgsel til den høitærede Justitsminister, og jeg har glædet mig ved at høre hans Svar. Det har glædet mig at høre, at han deler min gode Tro om Arbejderne her i Landet. Det har glædet mig at høre, at ogsaa han anbefaler at gribe enhver Leilighed til at forhindre, at Mistilliden tager til lige over for Domstolene og Domsmagtens Udøvere. Det er derfor, at jeg har stillet min Forespørgsel, netop for at faae et saadant Svar af den ærede Minister, som jeg kunde bringe videre, og hvorved jeg kunde forsøge at dæmpe den begyndende Mistillid, der er tilstede. Naar det ærede Medlem for Dønske Amts 1ste